

Віталій Дмитрович Коваленко

2 січня 2010 року виповнилось 75 років голові Громадської інспекції Київської міської організації Українського товариства охорони пам'яток історії та культури, старійшині Товариства Коваленку Віталію Дмитровичу, який з 1969 року невтомно працює на ниві охорони пам'яток.

Віталій Дмитрович народився в родині службовців в селі Плиски Чернігівської області, його дитинство пройшло в селі Ярославець Глухівського району Сумської області, де він виховувався у сім'ї свого діда й пережив лихоліття війни 1941–45 років.

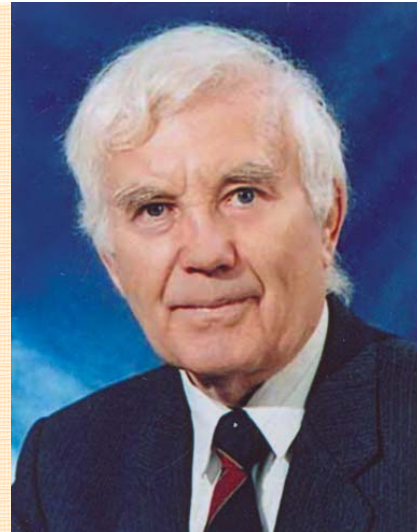
Закінчивши у 1962 р. Ташкентський сільськогосподарський інститут, повернувся в Україну і почав працювати в Республіканській державній помологічно-ампелографічній інспекції (контролюючий орган у плодово-виноградарській справі) на посаді заступника начальника. Згодом — в Центральному республіканському ботанічному саду Академії наук України інженером зеленого будівництва, у проектному інституті "Діпромісто" в ландшафтній майстерні, яка розробляла проекти заповідників в Україні.

У 1967 році закінчив трирічні курси за спеціальністю "архітектура" при Будинку Спілки архітекторів. З 1969 року працює на громадських засадах в Київській міській організації Українського

товариства охорони пам'яток історії та культури.

У 70-х роках В. Коваленко зробив значний внесок у справу збереження пам'яток історії, культури, архітектури, історичного середовища столиці. Занепокоєний долею урочища Китаїв, багато років життя присвятив справі дослідження й охорони пам'ятки національного значення "Китаївський археологічний комплекс IX – XIII ст." і виступив з ініціативою включення даної території до меж національного природного парку "Голосіїв"; постійно опікувався долею історичної забудови центру міста, зокрема, вулиці Хрещатик (в межах вулиці Б. Хмельницького та бульвару Шевченка) — частини вулиці, що збереглася після руйнівної фашистської навали.

За участю В. Коваленка було обстежено декілька десятків об'єктів Києва, серед яких вул. Ярославів Вал, 15 (садиба авіаконструктора Ігоря Сікорського); Володимирська, 18/2 (прибутковий будинок, де мешкав київський губернський архітектор М. С. Іконніков); Б. Хмельницького, 7, 12, 14, 37; Пушкінська, 33–37; Шовковична, 17/2 та багато інших історичних будівель Києва. Віталій Дмитрович постійно опікується

долею дачної садиби Михайла Грушевського у Китаєві.

Завдяки саме таким ініціативним та енергійним активістам, як Віталій Дмитрович, повернені киянам музей М. Заньковецької у Києві, Свято-Троїцька церква на території Китаєва, Свято-Троїцька церква Свято-Троїцького Іонівського монастиря на території Ботанічного саду ім. академіка Гришка.

Впродовж всього життя Віталій Дмитрович залишається щирим патріотом своєї малої батьківщини: на сотнях його фотографій зафіксовано безліч куточків природи й побуту рідного села, що має довгу і славу історію.

Віталій Дмитрович і сьогодні продовжує діяльність у пам'яткоохоронній сфері. Його схвильовані, небайдужі статті друкуються на сторінках київських газет, він охоче виступає перед молоддю, завжди відгукується на звернення киян щодо порушень правил збереження пам'яток, намагається передати свій багаторічний досвід, прищепити любов і повагу до історії рідної землі, культурного надбання її талановитого народу.

Троїцька церква Свято-Троїцького Іонівського монастиря (1871–1872 рр.). Закрита у 1934 р. З 1992 р. богослужіння відновлено.

Китаївська пустинь. Свято-Троїцький монастир. Закритий у 1930-і рр., діє з 1990-х.

